

Zeer geachte heer van Meerwijk,

Na zorgvuldige overweging meen ik op Uw aanbod, ondanks zijn zeer aantrekkelijke zijden, niet te moeten ingaan. Het de vertraging in mijn antwoord zult U, hoop ik, begrijpen, hoewel ik het geaarzeld. Het vertrouwen in mij gesteld heb ik op hoge prijs gesteld; de mij aangeboden positie had veel aantrekkelijks. Daartegenover staat echter dat mijn tegenwoordige werk, zoals ik U al even mededeelde, ook bij zonder boeiende zijden heeft en ik, in verband daarmee, na afloop van de oorlog opdrachten verwacht, die meer in de lijn liggen van mijn tot nu toe verrichte onderzoeken. Vanzelfsprekend zou ik mij, indien ik de positie van Directeur ^{van} onze maatschappij zou aanvaarden, voor ettelijke jaren gebonden achten en dan in de onmogelijkheid verkeren, de bedoelde opdrachten van de na-oorlogstijd te aanvaarden.

Ik hoop zeer dat U deze overwegingen zult kunnen billijken en dat zij geen beletsel zullen zijn voor het voortbestaan van de 20 aangename verstandhouding in onze Commissie; eveneens dat ik als lid der Commissie voor de maatschappij ^{een} nuttig werk zal ^{kunnen} doen.

Met de meeste hoogachting ben ik

Uw diens.

VT

NEDERLANDSCH ECONOMISCH INSTITUUT

WEEKBLAD ECONOMISCH-STATISTISCHE BERICHTEN

REDACTIE: Nieuwe Binnenweg 175a

~~TELEFOON NO. 25000~~ - ROTTERDAM

TELEFOON NO. ~~25000~~ - GIRO NO. 8408

38340

ROTTERDAM ~~WEST~~ (C) 29 Maart 1944.

Onze Ref.: Red.16/1320 HL/F

Betr.: artikel

Den Hooggeleerden Heer
Prof. Dr. J. Tinbergen,
Wattstraat 13a,
's-Gravenhage.

= = = = =

Hooggeachte Professor,

Ik was ten hoogste verbaasd en verheugd natuurlijk, reeds gistermiddag Uw artikel te ontvangen. Het is prompt gelezen en ter zetterij doorgegeven, zoodat U waarschijnlijk morgenochtend een proef zult krijgen. Mag ik intusschen enkele vragen stellen, die bij de lezing bij mij opkwamen?

U gaat, na in den eersten zin de loonpolitiek in het algemeen te hebben genomen, onmiddellijk tot een politiek van loonsverhooging over, waarna de invloed van deze op de rationalisatie wordt gezien. Zou een politiek van loonsverlaging een precies omgekeerden invloed hebben? Oppervlakkig gezien volgens mij niet, maar zou het dan geen aanbeveling verdienen, om hier van de andere zijde der loonpolitiek - waarbij eigenlijk nog een middenweg hoort, het constante, reële loonpeil - even af te zien, zoodat U zich verder kunt beperken tot een politiek van loonsverhooging?

Op pag. 1 zegt U, dat de bedoeling van loonsverhoogingen veelal de verhooging der levensstandaard der arbeiders is. Is het dit niet altijd? Op dezelfde pagina: "De tegenstanders van loonsverhooging". Kan men dit in zijn algemeenheid zeggen, dus zonder concreet geval?

Op pag. 2: "De verhoogde productiekosten, die optreden ook zonder dat de methode van produceeren wordt gewijzigd". Is dit "ook" niet in tegenspraak met de veronderstelling, dat de gewijzigde productiemethode (rationalisatie) de productiekosten juist wel moet verlagen? De prijsstijging, waarvan U aanneemt, dat zij na korten tijd zal ophouden te bestaan, zal toch niet altijd prikkelend op de kooplust werken? In de Vereenigde Staten is, meen ik, de consequentie ook wel geweest een stemming bij de ondernemers "er komt toch niets van

neen, ook wel het
wegkopen van
arbeiders

m.i. wel; wie
de schouwen past,
trekke hem aan

acc